

Reivindiquem que l'Arxiu de la Corona d'Aragó recuperi el nom original d'Arxiu Reial de Barcelona

Autor: Francesc Magrinyà i Rull

Data de publicació: 01-11-2012

Fart de mentides, manipulacions i sentències totalitàries, disfressades de lleis democràtiques, En Francesc Magrinyà reivindica que recuperem el nom original de l'Arxiu Reial de Barcelona, suplantat després del 1714 i del 1939 per Archivo de la Corona de Aragón

Cap a final del passat mes de juny, m'estava passejant amb uns amics pel barri vell de Barcelona després d'assistir a la manifestació contra la sentència que el Tribunal Suprem havia dictat contra la immersió. Realment estava indignat. Ho estàvem tots, car la sentència és repugnant es miri com es miri. Sobretot per dos motius. De primer, per la seva finalitat: destruir de cap a cap la llengua, la cultura i la nació catalanes. En segon lloc, pel procediment: el Tribunal Suprem s'ha aprofitat de la infame jurisprudència sorgida arran de la derogació de l'Estatut tal com va ser votat pel poble català el 2006, derogació endegada pel Tribunal Constitucional. Aquell Estatut tallat, retallat i reconstruït ja no va agradar a la majoria de catalans, però, malgrat això, els catalans van votar en referèndum que sí d'una manera impecablement democràtica. I en un estat de dret, quan el poble decideix, ja no hi ha res més a dir. Allò va, com se sol dir, a missa.

Però el Tribunal Constitucional va destrossar la decisió del poble. En lloc de bastir ponts entre la legalitat vigent i la decisió sobirana del poble, aquest Tribunal compost per 12 individus va anul·lar el subjecte fonamental de la democràcia: el vot popular. Quins drets sobrenaturals se suposa que tenen dotze persones per fer una cosa així? Cap ni un. Es va perpetrar, doncs, un cop d'estat. I a un estat que permet aquestes arbitriïtats hem de pertànyer? No, de cap manera. Es va donar més validesa al vot d'aquests dotze senyors per damunt del vot d'un milió set-cents mil persones. I això és, senzillament un acte feixista. I d'aquell acte feixista n'ha sortit tot un seguit de normativa així mateix feixista contra l'autogovern català, com la sentència citada suara i contra la qual ens vam manifestar els meus companys i jo i dos milers de persones més.

Doncs bé, amb aquest ànim indignat em passejava aquella tarda per darrere de la Generalitat amb els companys

després de la manifestació, fins que vam anar a topiar amb les portes de l'arxiu més important d'Europa tocant a la història medieval i al descobriment d'Amèrica: l'anomenat en dues llengües –no fos cas que no s'entengués!– Arxiu de la Corona d'Aragó/Archivo de la Corona de Aragón. Llegir allò ja em va fer acabar els torrons. Ja era massa. Doncs no, senyors arxivers! La denominació és falsa i imposada per Castella! El nom correcte vostès el saben prou bé! És Arxiu Reial de Barcelona! I és d'aquesta manera com els nostres reis catalans i secretaris i arxivers de la Cancelleria l'han anat anomenant des dels segles XII al 1714! I a més, aquest arxiu el tenim a Barcelona, perquè aquesta ciutat era la capital de l'imperi català! La denominació "de la corona d'Aragó" va ser imposada després de la derrota del 1714 com una acte més per enfonsar-nos com a nació, talment com la sentència més amunt al·ludida també ha estat imposada per destruir-nos com a poble. I és per això que aleshores ho vaig voler recordar als seus arxivers escrivint el nom correcte als rètols d'entrada d'aquest Arxiu amb un senzill retolador, de la qual cosa n'és testimoni la foto que acompanya aquest text. I ara també vull que ho sàpiguen els nostres polítics i els d'Espanya i els ciutadans catalans i els espanyols mal informats i tothom.

Ja n'hi ha prou, de tanta mentida i d'afany de destruir-nos! Exigeixo el canvi de nom ara mateix!

Francesc Magrinyà i Rull